

бѣхъ вѣрме тукъ съ тебе. И зѣ въ рѣжж-
тѣхъ си три стрѣлы, та прониза съ тѣхъ
сърдце-то на Авессаломъ, като бѣше още
15 живъ той въ срѣдъ теревинѣ-тъ. И де-
сетъ мошци, които носѣхъ оружїя-та на
Іоава, заобыкоихъ та ударихъ Авесса-
ломъ, и умъртвихъ го.

16 И въстражи Іоавъ съ трабѣж-тѣхъ, и вър-
нихъхъ ся людіе-тѣ отъ да гонятъ вслѣдъ
Израїля; защото въспрѣ Іоавъ людіе-тѣ.

17 И зѣхъ Авессаломъ, та го хвърлихъ въ
единъ голѣмъ ровъ вътрѣ у дѣбравѣ-
тѣхъ; и натрупахъ на него купъ камене
много голѣмъ; и всичкій Израїль по-
бѣгнѣхъ всякой въ шатѣръ-тѣ си. А Авес-
18 саломъ като бѣше живъ, зѣ та постави
за себе си стѣлѣхъ, който е въ царевъ-тѣ
долъ; защото рече: ³Нѣмамъ сына за да
упази память-тѣхъ на име-то ми; и нарече
стѣлѣхъ-тѣ съ име-то си; и нарича ся до
тойзи день: Авессаломовъ стѣлѣхъ.

19 Тогазъ рече Ахимаасъ Садоковый сынъ:
Да ся завтежъ сега та да занесъ на царь-
тѣхъ извѣстіе, че Господь му отмѣсти отъ
рѣжж-тѣхъ на врагове-тѣхъ му. А Іоавъ му
рече: Нѣма да бѣдешъ вѣстителъ тойзи
день, но другъ день ще занесешъ извѣ-
стія; а тойзи день нѣма да занесешъ из-
вѣстія; понеже царскій-тѣхъ сынъ умрѣ.

21 Тогазъ рече Іоавъ Хусію: Иди извѣсти
на царя което си видѣлъ. И Хусій ся по-
клони Іоаву, и завтече ся. Тогазъ Ахи-
22 маасъ Садоковый сынъ рече пакъ Іоаву:
Но каквото и да е, нека тичамъ и азъ,
молюхъ, вслѣдъ Хусія. А Іоавъ рече: За-
що искашъ да тичашъ, чадо мое, като нѣ-
23 машъ приятнѣ извѣстія? Но какво и да е,
(рече) нека ся завтежъ. Тогазъ му рече:
Тичай. И завтече ся Ахимаасъ прѣзъ
пѣхъ-тѣ на поле-то, и заминѣ Хусія.

24 А Давидъ сѣдѣше между двѣ-тѣ пор-
ты; и ²възлѣзе стражъ-тѣ на горницѣ-
тѣхъ на портѣ-тѣхъ, на стѣнѣ-тѣхъ, и поди-
гнѣхъ очи-тѣ си, и видѣ, и ето человекъ
25 тичаше самъ. И извика стражъ-тѣ, и из-
вѣсти на царя. И царь-тѣхъ рече: Ако е
самъ, има извѣстія въ уста-та си. И идѣ-
26 ше и приближаваше. И видѣ стражъ-тѣ че
тича другъ человекъ; и извика стражъ-тѣ
къмъ вратаря, и рече: Ето ³другъ чело-
27 вѣкъ който тича самъ. И рече царь-тѣ: И
той е вѣстителъ; И рече стражъ-тѣ: Ти-
чаніе-то на първый-тѣ ми ся види като
тичаніе-то на Ахимааса, Садоковъ-тѣхъ
28 сынъ. И рече царь-тѣ: Добръ человекъ е
той, и иде съ добры извѣстія.

И выкижъ Ахимаасъ, та рече на царя:
Радуй ся; и поклони ся на царя съ лице-
то до земѣхъ-тѣхъ; и рече: Благословенъ
Господь Богъ твой, който прѣдаде чело-
29 вѣдѣ-тѣхъ, които подигнѣхъ рѣжж-тѣхъ си

29 противъ господаря ми царь-тѣхъ. И рече
царь-тѣхъ: Здравъ ли е отрокъ-тѣхъ Авесса-
ломъ? И отговори Ахимаасъ: Когато Іо-
авъ прати царскій-тѣхъ рабъ, и мене рабъ-
тѣхъ ти, видѣхъ голѣмо-то смущеніе, но не
30 знаяхъ що бѣше. И рече царь-тѣхъ: Вър-
ни ся та застани тамъ. И върнѣхъ ся та

31 застанѣ. И ето, доиде Хусій; и рече Ху-
сій: Извѣстія, господарю мой царю! За-
щото Господь отмѣсти за тебе въ тойзи
день отъ рѣжж-тѣхъ на всичкы, които ся

32 подигнѣхъхъ вързъ тебе. И рече царь-
тѣхъ на Хусія: Здравъ ли е отрокъ-тѣхъ Авес-
саломъ? И отговори Хусій: Дано станѣтъ
като онзи отрокъ врагове-тѣхъ на госпо-
33 даря ми царь-тѣхъ, и всичкы които ся по-
дигатъ вързъ тебе за зло! И смути ся
царь-тѣхъ и възлѣзе въ горницѣ-тѣхъ на
портѣ-тѣхъ, та плака; и като ходѣше, го-
ворѣше така: Сыне мой ⁴Авессаломе, сы-
не мой, сыне мой Авессаломе! да бѣхъ
умрѣлъ азъ вмѣсто тебе, Авессаломе, сы-
не мой, сыне мой!

ГЛАВА 19.

1 И възвѣсти ся на Іоава: Ето, царь-тѣхъ
2 плаче и жали за Авессаломъ. И въ онзи
день побѣда-та ся обрнѣхъ въ печаль въ
всичкы-тѣхъ народъ; защото чу народъ-тѣхъ
да говорятъ въ онзи день: Царь-тѣхъ е пе-
3 чаленъ за сына си. И влазѣхъ людіе-тѣ

4 ⁵въ градъ-тѣхъ прѣзъ онзи день скрyтoмъ,
както людіе, които ся крѣжѣтъ посраме-
ни, когато бѣгатъ въ сраженіе-то. А царь-
тѣхъ ⁶покры лице-то си, и выкаше царь-тѣхъ
съ голѣмъ гласъ: ⁶Сыне мой Авессаломе,
Авессаломе, сыне мой, сыне мой!

5 И възлѣзе Іоавъ въ домъ-тѣхъ при царя,
та рече: Ты посрами днешъ лица-та на
всичкы-тѣхъ си рабы, които упазихъ днешъ
животъ-тѣхъ ти, и животъ-тѣхъ на сынове-тѣхъ
ти, и на дѣщери-тѣхъ ти, и животъ-тѣхъ на
жены-тѣхъ ти, и животъ-тѣхъ на наложницѣ-
6 тѣхъ ти. Понеже обычашъ онѣзи, които тя
ненавидятъ, а ненавидишь онѣзи, които
ты обычатъ; защото ты показа днешъ, че
за тебе не сѣ нищо князове и раби; за-
7 что днешъ познахъ, че ако бы Авесса-
ломъ да останѣше живъ, а ный всицца
да измрѣхмы днешъ, тогазъ щѣше да ти е
угодно. Сега прочее стани, излѣзи, та го-
вори по срдце-то на рабы-тѣхъ си; защото
8 ся кляжъ въ Господа, че ако не излѣ-
зешъ, не ще да остане съ тебе тѣзи ношъ
ниги единъ: и това ще ти стане по лошо
отъ всичкы-тѣхъ злины, колкото сѣхъ дошли
върѣхъ тебе отъ младостъ-тѣхъ ти до сега.

8 Тогазъ станѣхъ царь-тѣхъ, та сѣдѣхъ при пор-
тѣ-тѣхъ. И възвѣстихъ на всичкы-тѣхъ лю-
діе и казахъ: Ето царь-тѣхъ сѣди при пор-

е Ис. Нав. 7; 26.
ж Бгт. 14; 17.
з Вжк. Гл. 14; 27.

и 4 Пар. 9; 17.
г Гл. 19; 4.

а Ст. 32.
б Гл. 15; 30.

в Гл. 18; 33.